

Kaszás verekedés a két szomszéd között

(A Délmagyarország munkatársától.) Tegnap éjszaka Királyhalom 368. szám alatti tanyán véres, kaszás verekedés zajlott le. Kiss István kovácmester összeveszett szomszédjával, Gáspár József gazdálkodóval. A két ember öremlent, majd Gáspár kaszát kapott fel és azzal támadta meg a kovácmestert, akin a kaszával súlyos sebeket ejtett. Többek között a kaszával elvágta a karját is, úgy, hogy amputálni kellett. Kiss Istvánt súlyos sérüléseivel beszállították a szegedi sebészeti klinikára, ahol ápolás alá vették. Állapota súlyos, életveszélyes. Gáspár József ellen megindult az eljárás.

A pénzügyigazgatóság végzései — 60 filléres portóval

(A Délmagyarország munkatársától.) A pénzügyigazgatóság a házadó megállapítása ellen benyújtott fellebbezések elutasításáról végzésben értesíti a feleket. Ezeket a végzéseket postán küldi ki a feleknek. *Amiket a posta minden egyes végzés kézbesítésénél 60 filléres portóval szokott megterhelni,* ugyanakkor, midőn helyben egy levélnek a portója tudvalevőleg csupán tíz fillér. Érdeklődtünk a postán, hogy miért kell 60 fillért fizetni a pénzügyigazgatósági végzések kikészítése után és felvilágosításul érdekes magyarázatot kaptunk.

A tértívennyel ellátott végzéseket a posta tulajdonképpen 30 filléres portóval kézbesíti szét; ebből 10 fillér csak a végzés kézbesítésére, 20 fillér pedig a tértívennyért kell fizetni, mert a postának azt vissza kell kézbesítenie a pénzügyigazgatósághoz. Még 30 filléres portó sem volna sok, a felekkel azonban 60 fillért fizetett meg a posta, mégpedig azért, mert a pénzügyigazgatóság illetékes hivatal nem szokta bélyeggel ellátni a végzéseket. A pénzügyigazgatóság hibájából tehát a felek fizetik a postai büntetéspénzt, annak ellenére, hogy a végzéseken, a címzés oldalán rajta van a megjelölés is: *Hivatalból -ortóköltes!* A pénzügyigazgatóságnak nem volna szabad a feleket ezen elkerülhetők kiadásokkal megterhelnie és 60 fillért fizettetnie. Bélyegezzék fel a végzéseket, vagy pedig alkalmazzanak megfelelő számú kézbesítő személyzetet, de ne nehezítsék meg fölöslegesen a polgárság amugyis eléggé nehéz életét.

Én fizetek Önnek 1.-pengőt

ha bármilyen régi gramfon lemezt behoz és vesz egy új **Kristály-lemezt** **FONYÓ** SOMA, gramfon szaküzlet Kölcsey u. 4. szám. Tel. 11-65.

Érdekes változások és eltolódások a legtöbb adót fizető szegediek névjegyzékében

Egy pengővel emelkedett a virillisták adóminimuma

(A Délmagyarország munkatársától.) A törvényhatósági igazoló választmány szerdán délelőtt dr. Tóth Béla polgármesterhelyettes elnökletével ülést tartott. A polgármesterhelyettes bejelentette az ülésen, hogy elkészült a legtöbb adót fizetők névjegyzéke, amelybe 432 legtöbb adó fizető polgár nevét vették fel. A névjegyzékben első helyen szerepel dr. Holtzer Gyula 29.757 pengő adójával, mely azonban kétszeresen számít, mivel Holtzer Gyula diplomás ember. Ugyancsak kétszeresen számít a névjegyzék első négy helyén szereplők adója, dr. Wagner Jenő 20.020, dr. Csányi Mátyas 15.796 és dr. Grót Árpád 13.060 pengő adója. Meglehetősen nagy eltolódások vannak a névjegyzékben, többen, akik még néhány évvel ezelőtt szerepeltek a névjegyzékben, most már hiányznak, vagy pedig hátrább kerültek. A legtöbb adót fizetők 432 tagu csoportját három kuriára

osztották. Az elsőbe azok tartoznak, akiknek évi adója az 1614 pengőt meghaladja, a másodikba, akiknek évi adója meghaladja a 934 pengőt, a harmadikba pedig azok, akik ennél kevesebb adót fizetnek. Egy-egy kuriába 144 adózó neve szerepel. A legtöbb változás a harmadik kuriában történt, még pedig azért, mert a kisvagyonú és fixjövedelmű emberek jövedelme az utóbbi évben emelkedett és így számuk is megsaporodott a kimutatásban.

A névjegyzék utolsó helyén Polgár Sámuel szerepel, évi 667 pengő adójával. A legutóbbi névjegyzékben az utolsó helyen szereplő legtöbb adót fizető adója 666 pengő volt, az adóösszeg tehát némileg emelkedett.

A legtöbb adót fizetők névjegyzéke most majd közszemlére kerül, még pedig augusztus 9-től 23-ig. A névjegyzéket bárki megtekintheti, még ünnepnapokon is és felszólalási jogával élhet.

Kevés vetőmagot utálnak ki a szegedvidéki gazdák számára

Birálóbizottság vizsgálja felül az igényléseket

(A Délmagyarország munkatársától.) Jelenítette a Délmagyarország, hogy a város hatósága az aszálykárosult gazdák számára buza-vetőmag-kölcsönakció megindítását kérte a földművelési minisztertől. A minisztérium értesítése szerint a vetőmag kiutalására szeptember elején feltétlenül sor kerül és az aszálykárosult

totta vidékek összesen 1230 vagon buza-vetőmagot kapnak. A leirat szerint ezt a mennyiséget arányosan elosztják az ország minden részében. *de Csongrád vármegye aszálykárosult gazdái mindössze 30 vagon kölcsönvetőmagot kapnak.* Ebből a harminc vagonos tételből kell tehát kielégíteni a szegedkörnyéki aszálykárosultakat

A DELMAGYARORSZÁG NOVELLAPÁLYÁZATA

17

Szép Budapest

Jelige: Május.

Zakotolva, rázkódva futott át a csattogó váltókon a gyorsvonat, berobogott a Keleti-pályaudvarra. Az ablakokban várakozó, vagy unott emberarcok. Van, akinek a legsivárabb megszokás, kinos kötelezettség a megérkezés, van aki szenzáció-éhesen, ezer várakozással száll le.

A második osztály ablakában egy jól öltözött szemüveges férfi bucsuzik utitársaitól. Németül beszélnek. Szófoszlányok usznak utána a levegőben.

— Jól mulasson! Érdekes város ám a mi Budapestünk!

S meg a német fiatalember, sodorja magával az emberáradat. Taxiába ül, szállodába viteti magát. Kongresszusra jött. Minden évben szokott tenni kisebb külföldi utazást s az idén éppen kapóra jött ez az alkalom. Pár napot tölt el itt, sokat hallott Budapest szépségeiről, ezért most kissé csalódottan nézi a nyüzsgő Baross-teret, a Rákóczi-utat.

A körut-keresztezőknél sűrűn feltartóztatott autója végre elér az Erzsébet-hidhoz. S előtte az a pompás kép, ami még a legrégibb pesti ember szívét is megdobogtatja. Ami nosztalgiával tölti el s visszahuzza a vidékre elkerülő fővárosi embert. A kivilágított Dunapart, a mély fekete Duna! Karsu hidak ívelnek a vízen, sötét árny a parlament, a tulsó oldalon a vár, a budai hegyek!

— Szép város! — mondja félhalkan.

Este az étteremben cigány játszik. Az óra mutatója lefutja az egyik kört a másik után s a mi németünk még mindig ott van. Mikor jóval éjfél után felment a szobájába, továbbra is zsongott benne a muzsika, összevegyülve az elpihenő város halkuló zajával.

Másnap reggel resteli, hogy ő, a pontosság embere, majdnem elkésik a kongresszus megnyitására.

— Na, végre hogy jössz! Isten hozott öregem! — kiáltja feléje magyar barátja, akivel még Berlinben ismerkedett meg.

— Szervusz! Jó, hogy ilyen hamar megtaláltuk egymást.

— Hogy érzed magad? Mi a programod? — Pompásan. Tegnap le se akartam feküdni. A programom? Részt veszek az összes előadásokon. Azután elmegyek néhány gyárba is. Jegyzeteket is akarok készíteni. No meg persze a város látnivalói is érdekelnek.

Félbeszakadt a beszélgetés, mert ebben a pillanatban egy leány jött feléjük. Könnyű járásu, csinos teremtés. Tavaszki kosztüm rajta, fején elegáns kis kalap, mely alól aranybarna haja repked elő.

— Jé, Terike! Kezét csókolom! Hogyan jött maga éppen ide!

— Jónapot Pista! Szakszemponthól nem nagyon érdekelnek az előadások, de kíváncsi vagyok a német beszédekre.

— Szerencsés leány, kívánsága azonnal százszázalékban teljesül. Bemutatom berlini barátomat Heinz Dehmal mérnököt! Kedves barátom — fordult most a némethez, aki eddig semmit sem értett a dologból, de Terike is, meg a szituáció feltette tetszett neki. — Itt van egy pesti kislány, Berki Terike bölcsészhallgató, éppen most mondta, hogy németül szeretne beszélni.

Terike bájosan elmosolyodott s már kezdte is

Leültek egymás mellé s Heinz Dehmal a megnyitó szónoklat alatt megállapította, hogy ennek a magyar lánynak igen formás keze és tökéletes ívelésű lába van. A második beszéd alatt arra is rájött, hogy amikor mosolyog, napsugaras a szeme. Körülbelül a negyedik előadás után pedig elhatározta, hogy terveit áthangolja. Ugy hiszi, jobb lesz, ha a várossal tüzetesebben foglalkozik.

Titkos kárörömmel és meglepődéssel hallgatta Pistát, aki arról panaszkodott, hogy nem tarthat vele mert hivatalába kell mennie. Hazakisérte Teriket s utközben megtanulta kimondani a nevét.

— Kalauzolna délután a városban?

Terike pedig lázas buzgalommal készült idegenvezetői hivatásának jó ellátására. A németek hidegfeji pontos emberek, jó lesz utána nézni a dolgoknak.

A találkozó az Erzsébet-hidnál volt. Terikét könnyekig meghatotta a saját pontossága, mikor a megállapított három óra után öt perccel megérkezett.

— Fräulein Terike nem volt pontos — mondta a német a karkötőóráját mutatva.

Álmentek Pestre. A lány halálos komolysággal magyarázott, Heinz Dehmal eleinte figyelt is, később csak nézett. Nézte Terikét, arcát, szemét, mozdulatát. Este otthon megállapította, hogy Budapest felette érdekes város, igen sok mindent látott, de a legélénkebben egy barna szempárra emlékezik.

Másnap a Margitszigeten már a témák is másfelé csapongtak.

— Itt élt egy magyar királyleány, árpádházi boldog Margit, aki mindenről lemondva élte le életét, hogy a hazájáért imádkozzon.

Éppen a tatárjárást akarta volna beleszőni, mikor a német fiú megfogta a kezét.

— Édes kislány én egy szót sem értek abból,